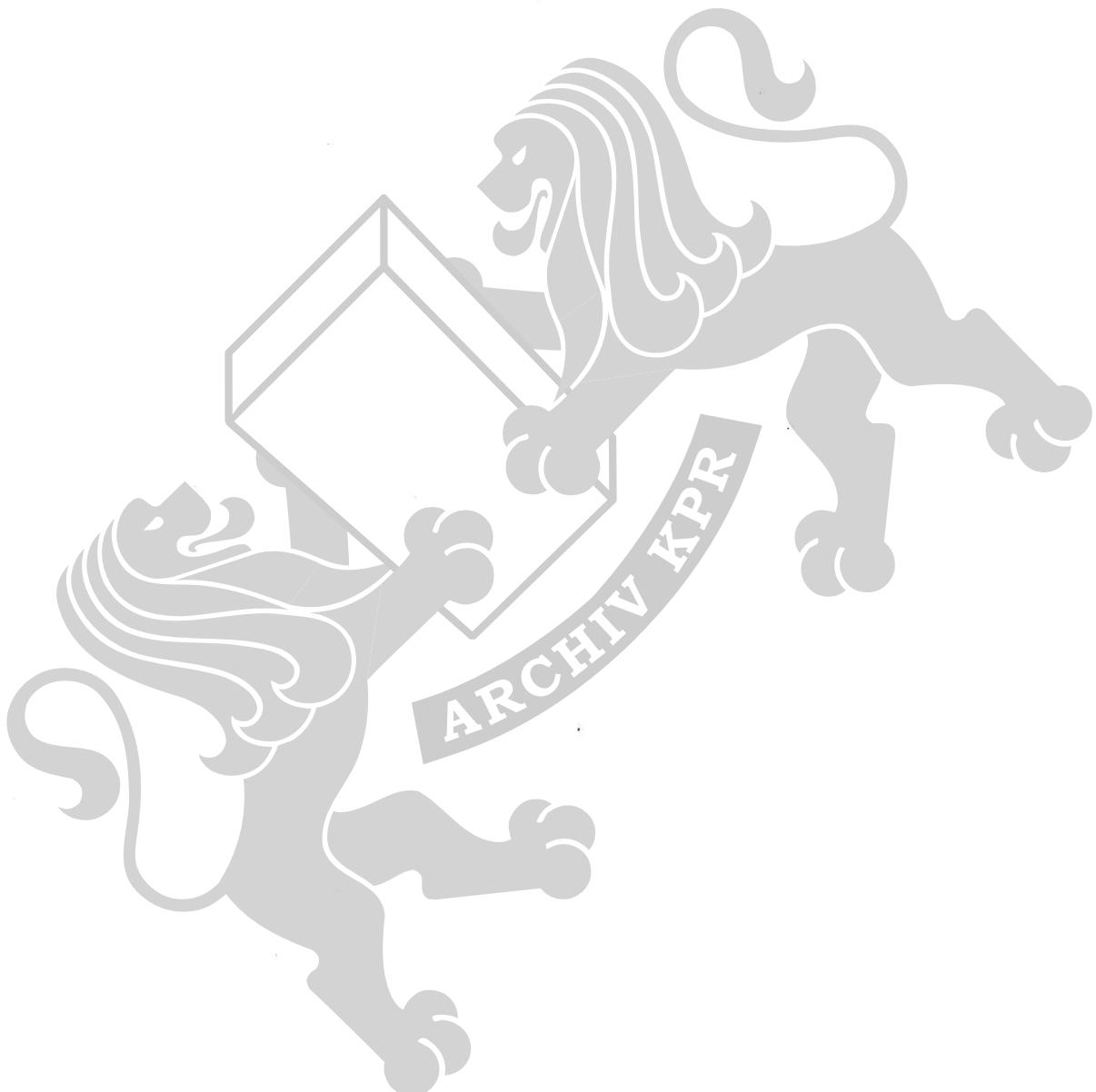

2

**ARCHIV
KANCELÁŘE PREZIDENTA REPUBLIKY**

Čj:
11.122/66, 30.699/66

Věc: **Bohumil H R A B A L – dopisy proti němu**

28 III 1966 Krejčová

Poděbrady 10. 3. 1966

KANCELÁŘ PRESIDENTA REPUBLIKY

14. III. 66 * 011122 / 66

PŘÍLOHY: 2/4 REF.: Pf.

Vážený soudruhu presidente!

Musíme předpokládat, že o tom nevíte a že se to může dít jen proto, že je to za Vašimi zády. Jinak byste ani jako hřecka státu, ani jako předseda KSC nemohl připustit a strpět, aby časopis Svazu čs. spisovatelů "Tvář" otiskl ve svém 9. čísle ročníku 1965 připojenou báseň Bohumila Hrabala "Bambini di Praga" a aby tento "hluboce humanistický a citový cyklus" plánovala vydat Mladá Fronta v knižnici čs. mládeže "MÁJ" v r. 1966. Jistě byste také nepřipustil, aby se stejně sprostě a nejzazší mezou hnusu a nestoudnosti překračující pornografie Bohumila Hrabala vydávaly ve statisíco-vých nákladech / mládež je přímo hltá / a aby tento starý zvrhlík byl členem Svazu čs. spisovatelů a stál v čele jeho oficiálních "Literárních novin" - čili byl představitelem naší socialistické kultury a by se muselo klást rovnitko mezi slova "socialistická kultura" = hrabalovská pornografie. Kdybyste o tom věděl, soudruhu presidente, jistě byste si musel být vědom toho, že výchova lidu a hlavně mládeže takovou kulturou záchodkových splašků je v přímé souvislosti s chuligánstvím se všemi jeho nuancemi, zločinnosti a všeobecným úpadkem morálním i hospodářským, nad nímž lomíme rukama ve všech novinách a na všech schůzích a sjezdech. Pracovník, zušlechtovaný Bohumilem Hrabalem, nutně musí mít k práci stejně zvrhlý poměr jako k rodině a životu vůbec a národ a stát, složený z takovýchto hodnot, nemůže dopadnout jinak než jak jsme na tom v současné době po všech stránkách my. Je výsměchem na jedné straně si lámat hlavy všech zodpovědných činitelů, jak se dostat z tohoto bahna, v němž se už-už potápíme, a na druhé straně je uměle a vědomě produkovat financováním, vydržováním a ochranou takových spisovatelů jako je B. Hrabal, takových kulturních časopisů jako je Tvář, takových Svazů čs. spisovatelů, které trpí mezi sebou B. Hrabala a staví ho do redakce Literárních novin, takového mládežnického tisku jako je Mladá fronta, jež ničí a rozkládá mládež hrabalovskými záchodky. Téměř stejnou nebo hodně podobnou úroveň má dnes bohužel už téměř všechna naše kultura, je to nakažlivé a laciná a snadná cesta k problematické popularitě. Věnujte, soudruhu prezidenta, jako stát i jako strana nejbedlivější pozornost těmto nehmotným věcem, neboť jedině ony, rozhodují, jak na tom budeme nejen morálně, ale hlavně i hmotně!

Stanislav Hradil, Poděbrady.

Bohumil Hrabal: Bambini di Praga

Otištěno v časopise Svažu čs.spisovatelů "Tvář" č.9/1965.

Na veřejný záchodek se jde po schodech dolů,
 řománský oblouk leží před mřížovinou,
 uroven města značně stoupla,
 vždyť celé bývalo o několik mtrů niž.
 Soustředuji se při močení na sirku,
 ona se zdráhá, točí na místě,
 ale proud moče ji střívá proti vúli
 a šup do útrob kanálu.

Vždy, když tak močím, myslím na lidstvo.
 Občas nám bohové nanočí do očí a jedeme.
 Býtí mrtev není víc než mrtvá mrtvola.

 Dnes si všímám žen, jsou krásné, bože, ta móda k zbláznění,
 každá jako by ho tam ještě měla,
 hned bych si běžel přivonět pro štěsti,
 rozum tvrdí, to skutečné je neskutečné,
 ale já myslím, že tam mají takový sprájc,
 lešení, aby ty prsy trčely do očí.

A pak ta chůze, ta oscilace osobnosti,
 to je to, co přivádí do kriminálu.

Myslím, že se neudržím a kousnu.

Ještě, že si lze představit:

krev zvolna stéká po stehnech, po lýtkách
 do střeviců. To erékce teprve uticha.

Clověk velkoměsta musí mít šatník představ, aby
 pro krásu nespáchal vraždu z vilnosti.

Lze ale taky jeti elektrikou na Hrad,
 po schodech nahoru opřít se o zábradlí
 a na všechny strany rozhodit pohledy, které
 se roztríští o měděné pláty věžičky metají kozelce na místě
 a vedle mne stojí otec s dceruškou.

Tamhleto je Jakub a copak je tamhleto?

To byame ráfi vědětí.

A zlaté rouno vlásků odpovidá: To je svatý Vít.

Sílenec vyskakuje: To není možné,
 to si děláš legraci, to je Tejn,
 ty mi to děláš schválně před lidma, blbe blbá!

.../o 15 veršů níže/:

Hovno! Prdečél! Svatej Tejn je dole
 a svatej Vejt je tady, tady, tady!

.../o 5 veršů dále/:

...že jsme zde byli naposled spolu
 když jsem se na schodech ve tmě doteknul
 tvého pohlavi a ty jsi mi hrozila: Budeš bit!

Ale byl tā jen slábnoucí den, spíše předznamenání toho, co přišlo,
 s nohami zdviženýma a páteří na schodu jsi bila hlavou do zdi.
 Č, kdyby všechny obrazy procitnouti, byl by z nich sloup
 zasvěcený asijským kultům zvrhlé lásky,

kdykoliv jsem v kostele,

držím v roztržené kapse sebe sama a tedy jsem,

všichni svati, jimž odříkání utalo pohlavi,

si je připjali, všechny zazděné svaté sestupují s oltářu,

vytrhávají svičky a zasunují si je co možná ke dnu,

zapalují a odpalují se navzájem, odhalují šat a tančí tanec s planenkou v
 co tā dalo trápení, nemyslet na ten biftek mezi nohami,

aspon na chvíli vymazat z mysli muže s trčicím pohlavím.

Kristus jim napřed zašíje ránu v rozkroku

bid.

a pak jim ukáže tu svou v srdeci, kde z nekonečnosti kapou vteřiny na kar-

Tisiceré odpuštění za hanebný obraz,
který jsem právě ted stvořil, mea culpa, pravé nevěsty Kristovy,
bud pokoj křištálům vašim avšak vy, které jste přesně věděly,
že bůh dali jen v rozčíslutí stehen,
tedy vy, které jste trpěly peklem i neboem,
vás miluji, jsem z vás, ani tělo, ani duch, ale obé.

...
Jindy jsem pokládal kufry a hleděl vzhůru,
nikde nikdo nešel a vše bylo nic,
jen klavír padal po kusech dolů a záclony sjednávaly mír,
vstávám a dotýkám se těch zálon,
huspeniny mateřských prsů, dávno nepotřebných,
rtut stéká po střechách a chrám je protkán oštěpy,
slyším laskání a vykláním se z okna,
dole 14karátová hlava ženy dává nášlavé hubičky a volá:
Neucukávej, ty už mne nemáš rád?
a on má hlavu zvrácenou, tančí sambu, je pánoc,
bubliny ticha steupají k měsici,
ona ulehla vedle chrámu do harampádi na písek do tmy
a mládeneček dává důlkaz, že je muž, zavápněné obruče se přes ně kutáli,
přicementovaná Maria nezdá zacloňit synáčkovi oči, virají,
hvězdy bez psychologie ji nepotěší, bar Figaro, Rumania, Červený pavouk za-
někdo venku zvraci a tak šíleně ře, že myslím, že blije rovnou na mne,
běžím k oknu a v prochlubni vidím dva muže,
stoží proti sobě a kříčí: Pane, já jsem Čechoslovák!
a na to taková facka: A co má být?
a nanovo: Pane, já jsem Čechoslovák!
a zase facka: Nu a co má tedy být?
Žena nakukuje zpod loubí a plivá krev,
jako by před chvílkou volala: Pane, já jsem Čechoslovák!
Hledím stranou na náměstí a tam zase pán v černém tahá louži
krásnou dámu v krásnych květovaných šatech,
tříská jí hlava nehlava: Ty svině! Ty kurvo!
a ruce vztýčuje k nebi dotýkaje se hodnet, ona mu objímá nohy a on ji kope
ona zůstává v louži ležet a on se k ní naklání,
je vidět, že ji má rád, hladí ji vlasky
a ona se zdvihá, potáci se, jsou okraji, ale věši se do sebe
a jdou na ryneček, dívají si hubinky
a on se obraci do prázdného náměstí a volá na Mistra Jana:
To je vítězství člověka nad hmotou! a jdou si stříknout pod svíčky,
Matka Boží z chrámu Týnského na te hledí,
ale nic nevidí, dneska každý, kdo šel okolo,
dal jí flusa do tváře, chrchalance ji kapou přes obočí
a navrch kbelíky pomejí, zatímco ona nabízí své srdíčko z diamantů,
nikdo nepřichází ani pro šutr.

.../o 22 řádek dále:/

tak bolestivě padá u nás večer, zdvihá se stále houštoucí mrak v
modré řeka valí svá sperma, nejsou daleko ruce, které zapálí stoh,
ženy přece milují zločince, a na světce zvracejí z 3. poschodi...

.../o 10 řádek dále:/

spici lodičce defloruji obraz měsice, zlaté veslo liže řeku v rozkroku,
věžičky jedna za druhou padají do vody jako sklenice kořalky do zedni-
město čeká trpělivě se ztopořenou pyjí

ckých hrdel,

.../o 7 řádek dále:/

Rusáčci k nám přijeli, byli lásní tenkrát,
ostříhání dohola, připominali řeholi krutosti,
koupali se nazi a ženy se jim věšely na přirození,
oblékli si růžové dámské kombiné...

.../o stránku dále:/

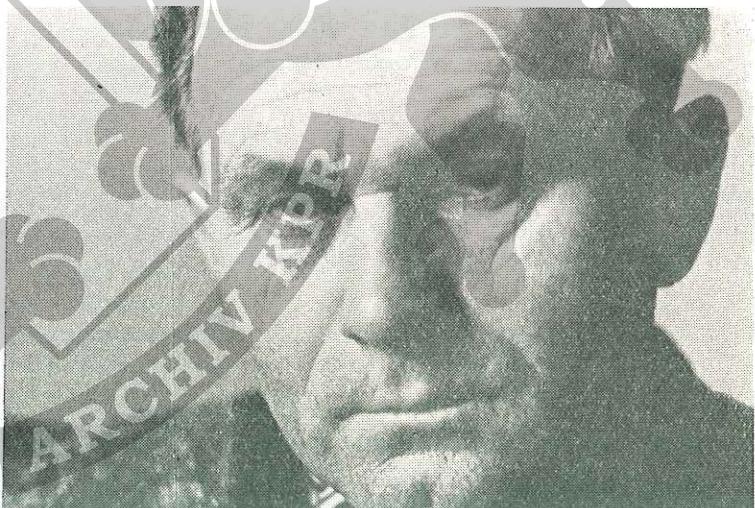
Kristus v bílých tenisových střevicích... dnes vidím, že to byl on...
který ve Švýcařích prohlásil... na vaši rodinu, na vaši lásku: Hovno!
že on to byl, který tančil v divadle nahý, toliko s kornoutem na hlavě,
že to byl všude on, kdekoliv byl skandál...

✓ 1. BOHUMIL HRABAL – AUTOMAT SVĚT (Mladá fronta)

Výbor z nejlepších povídek ze sbírek *Perlička* na dně a *Pábitelé*, včetně novely *Taneční hodiny*, jež byla publikována samostatně. Cílem tohoto svazku je poskytnout čtenářům, zejména mladým, příležitost poznat autorův hluboký humanismus v pokorném přístupu k prostému člověku, k lidské velikosti a citové hloubce těch, kteří žijí v naší společnosti jakoby na okraji, dosavadní literaturou téměř nepovšimnutí (Emánek, Jarmilka, Romance). Přirozeně nezůstal opomínut ani rozsáhlý cyklus *Bambini* di Praga, ani kompozičně nejzajímavější *Pán notář*. Hrabalova osobitá estetika, jeho nezvyklé výrazové prostředky (nejen jazyk, ale především řazení a volba básnických obrazů) má řadu nadšených příznivců (i odpůrců); je však nepopiratelné, že prózy Bohumila Hrabala vzbuzují v poslední době mimořádný čtenářský zájem. Proto jsme přesvědčeni, že výbor bude plně odpovídat významu tohoto autora v kontextu současné české prózy.

Česky, plánovaná cena 13,50 Kčs

Bohumil Hrabal

2. KAREL KONRÁD – ROBINSONÁDA (Mladá fronta)

Karel Konrád je básníkem prózy. Patří mezi ty, kdož naplnili román a novelu lyrismem, poetickým, melancholickým lyrismem, který je vlastní mládí, jeho vzrušenému bloudění a hledání, jeho úzkosti a bolesti, jeho kráse, zvichřené, vzpínající se k nedohlednu, klesající v bezedno. Do knížky jsou zařazeny vedle úvodní Robinsonády – půvabných, mnohdy lehce humorných i jímových záběrů, lyrických útržků životní reality – dvě milostné etudy Rinaldino a Dinah. Celek pojí všeobjímající a chápavý pohled autora, citlivého, opravdového umělce.

Česky, plánovaná cena 11,50 Kčs

30.6.99/66

Krajské správě Veřejné bezpečnosti v Brně - vezměte laskavě v úvahu při své práci a pomozte k dobrému uvedeným směrem!

Vážená redakce Rovnosti!

Je to sice házení hráchu na zed' a volání na poušti, ale člověka vyprovokují články jako "Existuje u nás generační problém?" inž.V. Zářického, "Stop chuligánským mravům" v Rovnosti 8.7., pokračování "Neblahý nález" či Zd.Čechové" z prokurátorova zápisníku", že přece jen u nás ještě existují zbytky vážně miněné zodpovědnosti a svědomí. Je-li tomu tak, jak mohou, prosím Vás, vycházet v socialistickém státě v jím vydržovaném tisku /"Tvář" č.9/1965/ z pera představitele naší kultury /člena Svazu čs.spisovatelů a redaktora jeho hlavního orgánu Literární noviny, Bohumila Hrabala/ a v edici Mladé fronty "Máj," určené mládeži /dělá se nábor na všechn školách/ takové duševní zvratky jako je přiložený výpis z Hrabalových "Bambini di Praga"? Vydává-li to ČSM ve statisicovém nákladu pro své členy-žáky a učně /od 14 let/, jaké pak mohou být tyto děti a mláďaté jiní než jedině takovi, jaci jsou - zákazníci záchyťáků, prokurátorů, léčeben pohlavních chorob? Chovají se a jednají přesně podle návodů a v duchu vědecko-cynické požitkářské ideologie ČSM, Mladé fronty /čtěte jeji vesměs a vyloženě pornografický tisk!/ a naší kultury, jejím představitelem je Bohumil Hrabal, vůbec. Jsou "avantgardní", osvozeni, uvědomělí a pokrokoví a proto se před nimi lidé třesou, rodiče nad nimi pláčí a zoufají si a tentýž stát, který podniká všechno pro jejich naprostou zkázu, si s nimi neví rady a podniká demagogické a bezmocné ankety na vědecké odůvodnění tohoto stavu. Děti Hrabalovo záchodkové svinstvo jen-jen hltají, půjčují a opisují si to na devítiletkách pod lavicemi a zodpovědní činitelé se pobaveně chichtají jeho smělosti, a náš tisk, rozhlas a televize se předstihuji v superlativech při jeho obdivování a popularizaci. Skutečně naše "avantgadnost" nespochívá a nespochívala v ničem jiném či se zavrklala jen na nestoudnost, udělat ze soukromí záchodku oltář a zlaté tele socialistické morálky, a na drzost ČSM, vychovávat hrabalovské zvrhlíky už z našich dětí od 14ti let, protože může spoléhat na jistotu, že rodiče či vychovatelé, kteří by se proti tomu odvážili ohradit, budou potřeni jako záškodničtí tmáři a zpátečníci? - Dokud si za své těžce vydělané peníze budeme muset nechat vydržovat velkolíhně špiny, sprostoty, nízkosti, jakými jsou B. Hrabalem představovaný Svaz čs.spisovatelů a ČSM, vydávající v MF a v "Máji" pro mláďaté ve statisicích výtisků nejhnušnější možnou pornografií, a vůbec dokud bude slouolem a základem socialistické morálky nejnižší a nejsobečtější požitkářství - může si SNB i její sympatičtí Bojaři uběhat nohy, vychovatelé potrhat nervy a zoufalí rodiče vyplakat oči. Brno nebude klidným městem, tim méně Praha nebo dokonce

Ostrava, která zůstane dlouho výstražnou kabinetní ukázkou, jak vypadá osvobozený život podle materialistického vědeckého světového názoru v praxi /osvobozený od posledních zbytků morálky, zábran, sebekázně, zodpovědnosti, ideálů a zásad - kromě té, že účelem života je nejvybičovanější požitkářství = blaho člověka/. S. K. Šimková v témže čísle Rovnosti se může v "Otevřených slovech - z Kodané...do Brna" uvzdychat obdivem, jak dovedou na kapitalistickém západě zamaskovat bídou a rozvrat svého zdeftaného revoltujícího proletariátu Potěmkinovými vesnicemi lázeňské úpravy nejposlednějších venkovských samot, salonním vzhledem a lékárenskou čistotou nejposlednějších záchodků, biblickou poctivostí a samaritánskou a rodinnou ohleduplností řidičů a chodců a veřejného života vůbec. To je právě ta kapitalistická prohnanost a potměšilost, nejnebezpečnější druh pokrytectví jako charakteristická známka posledního křečovitého stadia imperialismu, od nějž se jako dudy od nebe /u nás jsou ty dudy/ neslučitelně odlišuje zdravá, upřímná a neličená svoboda člověka epochy socialismu s kyjem v nemyté horní končetině, svobodně a veřejně, nerušeně ukájejícího své základní, pravobytne pudy podle morálního kodexu soudruha Hrabala, schváleného a masově rozšířeného obětavým a uvědomělým aparátom ČSM. Nezletilý, pochlavně nakažený vrah z vlnosti, svobodně se opijející do hřmoty - to je náš ideál a typická ukázka představitele pokroku a vědeckého světového názoru, s nímž zavedeme a vybudujeme novou soustavu řízení a vytřeme žrak prohnilému, rozkládajícímu se kapitalistickému hospodářství světové buržoazie a upevníme hmotnou, hospodářskou základnu pro vítězství socialismu a co nejrychleji i komunismu na celém světě. Vypořádáme se se špinážními provokacemi podlouhného rozvratnického importu čistoty, pořádku, slušnosti a blahobytu z Dánska, Švédska, Finska, súčtujeme s jejich zběsilými, v posledním tažení podnikanými útoky na socialistický životní styl a jeho ohrožování zejména v našich dětech, záruce a dědicích slavné budoucnosti tábora míru a socialismu.

Je-li to skutečně tak, pak se nedá nic dělat a nětno jen ukázněně a uvědoměle vyčkat, až zdravé smyslové vyžívání se naši mládeži, naše vlastni s obětní a láskou vychovávané děti učini přítěž našemu zpátečníckému a záškodnickému fňukání, zlikviduje nás jako překážku na cestě k vítězství svobody a vědeckému světovému názoru pod prapory soudruha Hrabala a jeho hlásné trouby, ČSM a celého našeho kulturního aparátu.

Není-li směr našeho vývoje dosud v tak beznadějném stadiu /hospodářsky už ano a hlavně zásluhou mladým vtloukané morálky/, začněte, prosím Vás, s nápravou u příčin, u pramene morové nákazy. Zamezte, aby se zvrlíci á la Hrabal a ředitel MF Čestmír Vejdělek nevyžívali organizovaným sváděním a ničením našich dětí za naše peníze a pod ochranou státu a strany. Materialistická základna je pro život nezbytná, nevybuduje ji ale člověk vysoce idealisticky/zapálený, s ušlechtilými ideály a zasadami, jen ten a za ty dovede i zemřít. Udělejte idealismu na všech úsecích iisto, jež mu vždy náleželo a všude ve světě dosud naleží a bude po problémech rovněž na všech úsecích.

Jar. Vlach, Brno.

A: a
8/8
Přef:

KANCELÁŘ PRESIDENTA REPUBLIKY

22.VII.66	030699/66
PŘÍLOHY: 0/1	REF: 215

1° 9. VII. 66 Kohoutková

ARCHIV KPR